
EKSTRAORDYNARYJA (1) *sb f*

G sg ekstråordynaryj(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wydatki nadzwyczajne, nieprzewidziane [extraordinarius – bezrządny, nie należący ku rzędowi, też obyczajowi i zachowaniu pospolitemu Mącz 268b; nad ustawę Calep; nadzwyczajny, niezwyczajny, nietrybowy, mimo tryb uczyniony; niepotoczny – extraordinarius Cn] [czego]: każdy gośpodarz ma wiedzieć/ ná tydzień/ ná miesiąc/ ná rok/ rozchodu łwego ordynaryą: nad którą dochodu łwego ma zachować część. pewną zåwždy/ ná drugi rozchod extraordynaryey. Gdyż też y przygodå zå kåżdym chodzi: iåko woynå/ prawo/ ogień/ powodź/ zły vrodzay/ grad/ chorobå: co opåtrzny å łpråwny człowiek/ bez grzechu/ ma mieć ná pieczy. GostGosp 2.

AK